

М

ЛЮБОДОЛІВ

ИЛИ

ПОВОБМЪГАЧНО

ОПИСАНІЕ.

ТОМ. 2.

АПРІЛІЙ 1846.

ЧИСЛО 16.

Испытайте писанія, въ нихже бо обращете
животъ вѣчный, и сокровище неизчерпаемое.

СМИРНЯ.

Въ Печатѣрницѣ Я. Даміанова.

1846.

ЧУБОЛОВИ

ИЛИ

ПРЕДМЕТНО

СЛОВАРЬ

ТОМ I

1846

ТОМ 2

Издательство: в Москве в Св. Синоде
у Печатни в Св. Синоде

САНКТ-ПЕТЕРБУРГ

в типографии в Св. Синоде

1846

(1200 год. пр. Хр.) въ мала Ісїа, въ коа се приключава и смирна градъ; Нека се увѣри че є славенска рѣчь смирна така, каквото и за Адриатическо море: Идрійско, кое дока-захме на 15-та стр. И ако има любопытна разсѣданостъ, може да се увѣри довољно и отъ Счагира (ста-горы), отечество Ярїсто-телово; отъ Пелла (Бѣла), отечество Ялекса-дрово; отъ Пеонесъ (Шѣане), за кои дока-захме на 55, 66-9 въ 4-ый томъ; отъ Бран-денбургъ (Браниш-боръ). И да мѣ не вос-поменѣвамъ дръги таквїа безопредѣљно многочисленни славански подъ разно про-изношенїе преокражени наименованїа, за достословно увѣренїе приносимъ мѣ още є-дно, кое єдина Нѣмскїй изыскатель (истра-ситель) представлява во рѣчь: Nebucadne-zar (Навѣходоносоръ) че є славанска: Невѣ-ѣгодный-Царь!!!

СЛѢДОВА.

Въ Родолюбивымъ читателѣмъ.

Любезнїи мои вѣвочитатели! Увѣренъ самъ твѣрде доврѣ за ваше честолоукїе, за ваша любовь и склонность шо имате за да про-читате любословни и жизнопользни списанїа, отъ кои може да изчерпѣвате многѣ по-лезни неща, душевни же и тѣлесни; но ка-то смислимъ ваше необвченїе (неадапсѣва-нїе) и неабыкновенїе въ таквїа неща какъ нововидни, а слѣдственнѣ за таа причина (сѣкѣя) нелегкопонатни, наноси ми велика скорь и жалъ; защото тїа любословнїи и жи-знопользни списанїа издавамъ на свѣтъ не за дръго, но за ваша отъ тѣхъ производи-маа польза и довро.

Таа неудобность (нелеснина) и неспособ-ность многѣ ме кѣри и въ големо недоу-мѣнїе ме и скѣдость приводи: азъ описъ-вамъ тїа неща не самъ за любопытны, но и за просты и за недчены най повече, за да познаватъ и тїа какво добро отъ таквїа общенародни списанїа происходи, и да се пользѣватъ отъ тѣхъ. И за това като зе-мемъ перо и начнемъ да писѣвамъ дръго не-мамъ предъ очи, сир. ни благорѣчїе, ни кра-спорѣчїе, ни совершенно и природно право-писанїе толькѣва, колькѣто проспорѣчїе, про-стоговорѣнїи вѣокире въ нашъ народъ на-выкновенїе, за да познава сѣкїй родолюбивъ онова шо говоримъ; но като пристигнемъ

и посрецинемъ въ това мое говорѣнїе рѣчи таквїа, кои, ако да опишемъ прѣпростѣ и спорѣдъ нѣкои осокни въ различни мѣста наыкновенїа, не самъ че са както єдна нѣ-коа раздѣрпана и уплескана дрѣха (облекло), коа є пристигнала въ такова состоянїе, што не може да ѣ се познае нито первоо-бразный шаръ, но и рѣзѣмъ пристоинъ и совершенъ не приключаватъ. За това про-чѣе принѣжденъ, и като немамъ дръга по при-стойна способность, привѣгнѣвамъ при май-ка ни и отъ неа утѣшенїе и дополненїе за моа неудобность полѣчавамъ. Но за то знамъ че пристигнѣвамъ во обвиненїе и въ простонарсѣно негодованїе (мръманѣ), за кое самъ и повиненъ; но дѣрзаемъ обаче пакъ на родолюбива ревность, и на ваша, родо-любивїи читатели! честолоубива склонность, и молимъ въ сви вѣокире, за има Народнѣя словесности, не вѣдавайте се въ пренебреженїе и презрѣнїе за єдно нешо кое ви є природно и съ небесъ дано (дадено)! Ёто, съ съ прѣ-простѣ и испорченны рѣчи никакѣвъ цѣль умъ точно описанїе не може да прїима. Я-като привѣгнѣваме при сѣца наша майка намѣрѣваме по малѣ мало и совершенство и честь словесности.

Таа не самъ насъ, но толькѣва дръги сла-венски народы воспитава и храни съ съ нейно прѣизобильно млеко. Отъ нейно млеко като се стараме да сисаме (цѣцамъ, вѣзѣме, со-чѣме) надѣмсе да се утольстиме (утѣлѣстиме) и упитомиме и крѣпки въ словесности да станеме. Знамъ твѣрде добре че не є лесно да распознава чѣловѣкъ славенски рѣчи, и мѣчно мѣ є защото не се є училъ, а наипаче защото нема никакѣвъ словарь (лексїконъ) за споможенїе, но за това прилично ли є совсемъ да се отчаюваме и въ пренебреженїе да се вѣдаваме? На чѣловѣка є все возможно, като той иска и желле: не можемъ, ще рече: нешемъ. Нека смисли сѣкїй благоразѣменъ и родолюбивъ че нищо добро на тоа свѣтъ безъ старанїе и трудъ лесно не сѣва; като има обаче любовь и склонность, той прево-схожда сѣчки прѣпятствїа неспособни и ле-снѣ се наыкнѣва да распознава тїа него-вы природны рѣчи, кои ката часъ говори и произноси отъ азъкаси: н. п. гѣто казѣва: иманѣ, єто славенски имѣнїе; каменѣ ка-микъ, слав. камень каменїе; дрѣва: дрѣвеса; радѣнѣ: радѣнїе; и пр. и пр. То и вѣзъ да приносимъ примѣры сѣкїй ушѣца и познава

че тѣхъ рѣчи що говори вси происхождатъ отъ славенски; и кой ги со съ вниманіе и со съ добро пазенѣ пригледнѣва и разсмотрѣва, надѣмсе да не мѣ са мѣчны и непонятны. Я со съ каковѣ способѣ (колай) и леснина да развѣмѣва челоуѣкѣ онова що прочита представихѣ примѣрѣ и наставленіе отъ любуоудрагѣ Константина Кѣма на 129-130 въ 1-ый томѣ Любословіа. Като послѣдѣва челоуѣкѣ оніа тамѣ наставленіа распознава тѣвѣ добре онова що со съ пристойно вниманіе прочита. Побратиме драгій, да ти рѣча спорѣдѣ оная пословица, коа казѣва: съ леснина се урай не Флази. Потрѣдѣсе мамѣ не що не самѣ за твоа особна польза, но и за народна слава и похвала. Вачѣ прочиташѣ не що еднашѣ два шѣ, а ако имашѣ время, и многѣ пѣти каквѣто ны учи право слово, и като рѣзвѣмѣвашѣ добре онова що прочиташѣ, начинѣвашѣ тогава така и да говоришѣ; и като говоришѣ така благорѣчнѣ, може да станешѣ добрѣ примѣрѣ на дрѣгій, кои, какѣ честолюбивнѣ, можатѣ да те поревнѣватѣ и тѣа така да говоратѣ: отъ живѣ гласѣ тѣвѣре леснѣ поима челоуѣкѣ. Любородче! съ таковѣ способѣ вси почти народи украшаватѣ свои реченіа и свои народни говоренѣта. Ради за добро и добрѣ ставашѣ. Ще радишѣ за наслѣдіе (миразѣ) и придобѣванѣ отечественно, а не за чѣждѣ. Ако да ти ѣ остало отъ отца и матерѣ имѣніе, да ли бѣ го презрѣва, и да ли бѣ го оставилѣ дрѣгомѣ и да го не тѣрсишѣ? Кажѣ ми: като ти останатѣ отъ кашта и майка облекла, кои прочее предпочиташѣ, оніа ли що са украшени со съ многоуѣбннѣ неща и приспособнѣ уракотени, или оніа що са раздѣрпани, уплескани и смѣрдливи? Ъто, ако се старѣшѣ и радишѣ, ще придобѣвашѣ иманѣ отечественно, правѣдно, многоуѣбно и не самѣ отъ единѣ цѣлѣ народѣ, но и отъ сички благороднѣ и просвѣщеннѣ народѣ прѣхвално и прѣвѣлженно. ѡ колькѣ ѣ прѣдраго стажаніе! Но мѣ (ныѣ), не знамѣ какѣ да рѣча, вси почти въ такова небреженіе и немаренѣ се намѣрѣваме за това наше отечественно и Богоданно дарованіе, штоо сме пристигнали въ безкрайна укоризна, и показѣваме се съ това не самѣ че сме недостойни въ това съ небездарованіе, но и противни ставаме на Божіе смѣотреніе. Ъто, по Божію произволенію, родили сме се въ тоа шѣзыкѣ: като не врежиме

него пренебрежаваме Божіе благоволеніе. Славянскій азѣкѣ, челоуѣче, приключѣва осмьдесятѣ миліонѣ дрѣшѣ, кажѣ ми, кой азѣкѣ на свѣтѣ има толькѣва многомножественѣ народѣ? Не си ли длѣженѣ за това да благодаршѣ Бога; заштоо се намѣрѣвашѣ и ты единѣ междѣ едно толькѣва многочисленно число, а наипаче православнѣхѣ, кои славатѣ на тоа азѣкѣ негово имя, и пѣватѣ величіе єгѣ? ѡ нечѣвѣствительности! ѡ неблагодарности! ѡ небреженіа! Вси почти сме привѣржени въ това обвиненіе и осѣжденіе: єднѣ сме се вдали волею и неволею въ стажаніе инѣхѣ азѣкѣ, дрѣгнѣ се пакѣ намѣрѣватѣ въ таковѣ єдинѣ дѣлокѣ сонѣ, отъ кой не както Варѣхѣ послѣ отъ седмь-десятѣ лѣтѣ, но отъ толькѣва вѣкове не имѣ се ще да се совѣдатѣ и азѣкѣси да проговоратѣ; дрѣгнѣ пакѣ, за да не изчерпе своеси иманіѣ, като даде єдна червѣнка за такова не що, намерѣватѣ триста причинѣ и триста маханѣ, и казѣватѣ че не може да прочитатѣ и да развѣмѣватѣ така, както да бѣ было това прочтеніе на Кінескій и Врѣйскій азѣкѣ: казѣва немамѣ время, совсемѣ що препроножда многождѣ своеси время въ толькѣва и толькѣва неполезни неща и непотребнѣ разговорки: казѣва такія безчисленнѣ извиненіа самѣ и самѣ да отѣѣгне и да не даде мало не що за такѣва народнѣ пользы.

Вше обаче, родолюбивнѣ читатели, като имате клѣгочѣвѣствованіе (добро усѣщанѣ) и народна ревность и любовь, надѣмсе, за има Народнѣ словесности, да не предлагате такѣва извиненіа и да не казѣвате че ѣ мѣчно и не можемѣ да прочитаме; заштоо не можемѣ, значи: не щемѣ; а слѣдѣственнѣ да се лишите и отъ польза и отъ народна похвала. Прочитайте тѣа различнѣ списаніа со съ добро пригледѣванѣ и допытѣванѣ ще изчерпете отъ тѣхѣ прѣполезни неща. Ъто, єтъ Землѣдѣланѣ хѣдѣожество, като разсмотритѣ пристойнѣ, и не самѣ въ то но и въ сичко не що що ѣ въ тѣхѣ описано ще намѣрите голѣмо мѣдовоудѣланіе.

Оглавленіе.

Богоболзность, 49. Новинѣ различнѣ, 56. Исократѣво увѣщаніе, 51. Многоуѣбннѣ каменіе, Воспитаніе Женско, Умѣ недѣлѣшенѣ, Землѣдѣланѣ хѣдѣожество, 53. Славенска дрѣвность, 57. Смирна, 60. Въ Родолюбивнѣхѣ читатѣлѣмѣ, 63.

ІСОКРАТЪ,

ритора Афинейскій увѣщава и побъчва

ДИМОНІКА,

сына Іппонікова.

(Но догадъ не сме начели нека кажеме първо за коа пристойна причина (себепъ) събѣтвна Димоніка и на правъ пжтъ наставлява: Димонікъ, каквото рекохме, вѣше сына Іппоніковъ, а Іппонікъ вѣше искренній и истинный пріатель на Исократъ. Като умре пріатель мѣ Іппонікъ и остави сына си Димоніка младо момче, кое отхуждаше тогава во училища та се учеше, той Исократъ тогава за пріательство Іппоніково сочини едно увѣщательное слово и побъченіе, въ кое мѣ говореше слѣдственнѣ и така):

а. Междѣ многѣ неща, о Димоніче, ще намѣриме и мысли (намѣренія) добродѣтельны, и смыслы (размышленія) злы че са многѣ разлѣчени и помеждѣси несогласни; и весьма големо различіе пріаха въ навъшкновенія и знакомства кои се видоуха и показаха междѣ добродѣтельныи челоуѣцъ и злы. Защото тѣа (зли) почитатъ свои пріатели самѣ като имъ са предъ очи; а онѣа (добродѣтельныи) ги обшчатъ и като неса предъ очи имъ. Но онѣа знакомства и пріательства цю иматъ зли хора въ мало нѣкое время развалюватъ се; а пріательства цю иматъ добрии мѣже нито цѣлѣ вѣкъ може да изгладни и да истреби, да отфѣрли сирѣчь. Като мыслимъ прочее за онѣа кои желатъ и обшчатъ слава, и за онѣа кои почитатъ ученіе и усвоаватъ го че требъва да подражаватъ учены и добродѣтельны челоуѣцъ, а не злы, прашамъ ти това слово даръ, кое е истинно знаменіе (нишанъ, юрнекъ) за онова пріательство цю имамъ за васъ, и знакъ за онова знакомство (познаванѣ) цю имахме съзъ Іппоніка отъцави. Защото сѣнове требъва да наследѣватъ (миразъ зиматъ) и пріательства отечески така, каквото наследѣватъ ваштински иманѣта.

б. Гледамъ още че и способенъ слѣчай помага намъ, и настолрее (сегашното) время пристойно е намъ и помощно; защото ты же желашъ ученіе, а азъ предпринимамъ и занимавамъ се да учимъ дръги; и ты сега учишъ ученіе и любовдаріе (Філософіа), а азъ исправлявамъ онѣа кои се занимаватъ

въ любовдарое ученіе. Колцъна прочее спидватъ побдательнии слова и побъченія на свои пріатели, воистиннѣ добро дѣло предпринимаватъ да праватъ, но точнѣ въ предпочтенное и преполезное ученіе не се занимаватъ, а колцъна наставляватъ млады людіе не за да се обшчатъ и навъшкнѣватъ во онѣа слова и побъченія въ кои става краснорѣчіе и велерѣчіе (похвала), но въ онѣа въ кои да се покажатъ споредъ разумни правія и обшчии добры добродѣтели, толькѣва повече отъ онѣа пользѣватъ свои ученицы, колькѣто онѣа самѣ на краснорѣчіе словно побждаватъ, а тѣа не само то, но и тѣхънши умъ и рѣзумъ оправлаватъ. За това мы (мые), не че намѣриме побжденіе (побѣдѣванѣ), но писахме увѣщаніе побчително, искаме да те събѣтѣваме за онѣа неща, кои требъва да желатъ и да обшчатъ млады момчета (юношы), и отъ кои работы да отѣбгнѣватъ, и съзъ каквы челоуѣцъ да се ставатъ и да се разговаратъ, и какво свойси животъ да устроаватъ и на правъ пжтъ да ходатъ. Защото колцъна по тоа животнши пжтъ ходиха, тѣа самѣ можеха да пристигнатъ на истинна добродѣтель; отъ кои ни едно приобрѣтеніе и придобѣванѣ не е по почтенно и по истинно. Защото красота се развалюва и изгѣдѣва или отъ время и старостъ, или отъ болѣзнь. И богатство повече слѣдѣва за недоворотвореніе нежели за доброхотство и добротвореніе, защото придѣтѣва на лѣность и нерадѣніе власть и сила, и млады людіе побждаватъ на сласти и распѣства. А сила и крѣпость (юнаство), съзъ благородміе полезна се показа, безъ него обаче повече повреди онѣа кои а имаха; и тѣлега (снаги) украшени представи во онѣа кои се подвизаватъ и работатъ, дѣшевыи имъ обаче мысли и смышленія помрачи. А приобрѣтеніе обаче добродѣтельно и учительно, като возрастне въ нѣкои и като се вогнѣзди основательнѣ и иетѣ въ тѣхъни размышленія, само то съзъ нихъ заеднѣ состаренова, и отъ богатство е по превосходно, и отъ благородіе по полезно; защото онѣа неща цю са невозможни въ дръги, возможны ги представлява, и онѣа неща цю са страшни во мнозина, дерзостнѣ и великодѣшнѣ прѣтѣрѣва; и лѣность и нерадѣніе поима за хѣла, а трѣдъ поима за хвала. И това е лесно да се навчиме добре и отъ подвиги Иракліевы, и отъ дѣанія

(дѣла) Фисееви; въ кои докродѣтельный способъ таковъ доброславный характеръ споредъ тѣхъни дѣла представи, щото никога да се не забораваѣтъ тѣхъны докродѣтели, цю показаха и направиха.

1. Не само то но, ако воспоменешъ отеческиси (баштиниси) произволеніа и волище имашъ собственъ и добръ примѣръ (юрнекъ) за това цю ти говоримъ азъ. Защото той нито да пренебрежи докродѣтель, нито да а не мари соверши теченіе живота своего (умре сир.); но тѣлоси со съ трѣдове обѣчаваше и навъкнѣваше великодѣшны бѣдности да претърпѣва. Нито богатство безвременно обѣчаваше; но придобываше при временни богатства какъ смертенъ, а прилѣжаваше и радеше за иманѣта какъ безсмертныи. Нито препросту управлаваше свои си животъ; но беше и благолюбивъ, и великолѣпенъ, и на пріатели общенароденъ, и повече ублажаваше оныа кои се занимаваху около него и прилѣжаваша, нежели свои сродници. Защото мнѣше (чинеше) че за пріательство природа е много превосходна отъ законъ, и способъ отъ родъ, и произволеніе отъ нѣжда. Нецешеше обаче да ни стигне сичко наше время, ако да изброюваме сички неговѣ дѣланіа и дѣла. Но точность тѣхъна въ другѣ времена совершенны показаше; а сега самъ, воспоменахъ за Иппонікова природа доказательство, споредъ кое трѣбѣва да живеешъ, както за примѣръ, и за законъ, неговъ способъ да смълишъ, а подражатель и ревнитель за отеческа докродѣтель да станешъ. Защото е срамота живописцу да изобразаватъ и да описѣватъ добри животни, а отроци и сѣнове да не подражаватъ докродѣтельны родители. Помай че ни единъ корецъ не е длѣженъ да се обѣчаваша за противокорцу и да се придготѣва така, каквото си ты длѣженъ да се старешъ, за да станешъ споренъ и подобенъ на отечески преимѣственни искусства. Така прочее не е возможно да постави нѣкой на добръ радъ правильна мысль, ако не се е напъзанилъ отъ многи и добри ученіа и наставленіа. Защото природно е тѣлеса со съ умѣренны трѣдове, а дѣша со съ докродѣтельны подчненіа да расте. За това азъ цю се постарамъ краткорѣчны да ти представимъ и да те совѣтѣвамъ оныа способности, со съ кои можешъ да ми се покажешъ че весьма докродѣ успѣвашъ на докродѣтель, и че при сички

другѣ человекѣ благоуденъ ставашъ.

А. Первъ и перву да си благочестивъ сир. Богочестивъ, твердъ и постояненъ во своелѣ вѣра не самъ словомъ но, споредъ реченное: "вѣра, аще дѣлъ неимать, мертвѣ есть", и дѣломъ ꙗ. Почитай празниченъ день секога, а найповече като празнѣватъ вси граждане; защото цю се покажешъ съ това современны че и на Бога слѣдѣвашъ, и законъ чѣвашъ. Така да почиташъ свои си родители и така да ги имашъ, каквото желашъ да те имать твои челаѣ (чада). Упражнявайсе во обѣченіа тѣлесни и заниманіа повече въ оныа кои са полезни за здравіе, нежели въ оныа кои пригледѣватъ на сила снажна. И това можешъ да получишъ, ако оставашъ твои трѣдове тогава, когато можешъ да се трѣдишъ оцѣ и да работишъ, сир. ако почиашъ помеждѣ твои трѣдове. Нито смѣхъ бѣи и нестыдныи да обѣчашъ, нито рѣчи безстыдны (безграмы) и наглы да говоришъ; защото смѣхъ бѣи представлява бездѣіе, а говоренѣ нагло и смѣло (презрительно) показѣва бѣшенство и лѣдость. Оныа неща, кои познавашъ че са срамни да правишъ, не е добро нито да ги говоришъ. Навъкнѣвайсе да не си намръщенъ (угрюмый), но размысленъ; защото за основа цю се покажешъ горделивъ и страшенъ, а со съ това раздѣленъ. Помай (да чинишъ) че найповече трѣбѣва да имашъ благочиніе, стѣдливость (срамъ), справедливость (правдына), цѣломѣдріе; защото отъ сички тѣа неща нравъ и обѣчай юношескій управлава се благоудѣшны. Като направишъ нещо срамно, никога да се не надашъ че нецѣ да е тѣно на, други; защото ако и да го не знаатъ други, но твоя совѣсть, твое сир. всегдашно сѣданѣ секога щете обличава. На Бога да се боишъ; родители да почиташъ; на пріатели си да се срамѣвашъ; на законъ да се покоравашъ. Оныа услѣженіа и веселіа да ловишъ цю ставатъ со съ слава и похвала; защото весельа цю ставатъ со съ благопріятность и докродѣ предрѣга е, а безъ това предѣкорна. Да се боишъ отъ оболганіа (окносъ, клеветы), ако и да са лѣжливи; защото многи человекѣу совсемъ цю не познаватъ совершенна истина, вѣрѣватъ обаче несомнѣнны. слѣдѣва.

† Тѣва Исократъ говори инакъ, споредъ основа время пѣзически сирѣчь.

МНОГОЦѢННИ КИМЪНІЕ.

Преданіе Раввинско.

Главный учитель, Раввинъ Миръ, сѣдѣше во общенародно училище, и сичкій день сѣквотный побываше народа си. Като не беше въ той день домаси (во свойси домъ), гдѣхисе да умратъ двамъ мѣ сынове, кои бе-ха и двамъ благообразни (прилични), и законискусни. Жена негова внесе ги во своаи обитальница (одаа), положи ги на брачный (свадебный) одръ, и прекръ тѣхни тѣлеса со съ вѣла прекровка. Като доиде привечеръ въ домаси Раввинъ Миръ, попыта: Гдѣ са двамъ мѣ сынове, да ги благослови? и рече: многоу пяти днесь пригледнахъ въ сички училищны страны за да ги вида, но не бе-хъ тамъ. Она мѣ тогава принесе една чаша; а той возблагодари Господа Бога, пина отъ нея, и пакъ попыта: Гдѣ са негови сынове, за да пѣатъ и тѣа отъ тѣа благословенна чаша? Она мѣ отговори: тѣва се намѣрѣватъ близъ; и современно, сир. на той часъ тѣри мѣ трапеза да вечера. Раввинъ беше благорасположенъ и веселъ; и като повечера благослови и благодари Бога, стопаница негова рече мѣ: Раввине, желаемъ да ти предложимъ единъ вопросъ и да те попытаемъ, да ли бы имала дозволеніе за то? Бй, справедливъ, возлюбленная моя стопанице; пытай. Тѣа мѣ тогава рече: Предъ нѣколькоу дни преврѣчи ми единъ многоцѣнный камень, да мѣ ги чѣвамъ; а сега ми ги иска; да ли да мѣ ги дамъ? Раввинъ Миръ отговори: за такова нешто, не беше никакъ потребно да ме пыташь, стопанице моя; не познавашъ ли че на секого сме длѣжни съ радость да отдаваме онова цю е негово? Тазъ рече: познавамъ добре; но намѣрихъ по благословенно да ти извѣстимъ.

Тогда стана и заведе го во онаа обитальница, и като се приближи при оный одръ открь сыновниси тѣлеса мѣртви. Ахъ! возлюбленни мои сынове, сынове мои! извыка велегласноу отцу и мѣ; сынове мои! свѣтъ очесѣхъ моихъ, и свѣтъ размышленіахъ моихъ! азъ вѣхъ отцу вашъ, но вые ме надчихте законъ. Майка имъ се отвѣрна и горккъ изльзы ронѣше. Я най послѣ, зема мѣжаси за рѣка, и рече: Раввине, не си ли ты, кой ме побываше че сме длѣжни съ радость да отдаваме сичко нешто кое дрѣги ны привременно увѣриха и преврѣчиха? Бѣто, Господь

даде, Господь зема, благословено да е има Господа! Благословено да е има Господа! выкна Раввинъ; и благословено да е има негово и за тебе, защото наистина е писано: "Кой полдчи жена добродѣтельна има сокровище (иманѣ) по честно отъ каменѣ многоцѣнный и безцѣнный; со съ благоразуміе отвара устаги, и въ немъ азъкъ е законъ благоволеніа и благосклонности."

Воспитаніе ЖЕНОВО. — Жены са, каздва Арістотеля, половина часть жительства; за това кой се не грѣжа за тѣхно ученіе, но само за мѣжеско, оставя половину жительства да живее така, каквото сака, а не споредъ законъ. 'ὄλιγ' ἐν ὄσαις πολιτείαις φαύλωσ ἔχει τὸ παρὶ τὰς γυναῖκας, τὸ ἥμισυ τῆς πόλεωσ εἶναι δεῖ νομῖζειν ἀνομιόβητων. Но когато е половина жительства безъ законъ, скоръ престава и дрѣго половина да почита законъ; на тѣхны рѣцѣ препровождаме въ первы години нашъ по нѣжннй (магкій), и слѣдственнй по способннй за да прѣима каковъ и да бы былъ зракъ и обыкновеніе, возрастъ и да бы былъ нравъ и обычаи иматъ жены, таква со съ това тѣхно млеко напоюватъ ны.

Невѣжество точно сир. совершенно незнаенѣ и прелѣсти безпредѣльны и многочисленны покрыватъ и помрачаватъ оный умъ, кой е совсемъ немаренъ и недлѣченъ, недобрень сир. и недченъ.

ЗВМЛѢДѢЛНОЕ ХУДОЖЕСТВО.

(Вижъ предреченное на 18-та стр.)

Но до гдѣ несме начали да говориме, нека извѣстиме оный одвѣде вещества (свзш), кои са полѣзни да се тѣратъ и растопѣватъ въ онаа вода въ колъ наквадѣватъ жито за сѣма:

Сульфатъ азъкюйвръ Френска е рѣчь: sulfate de cuivre, Итальянски: sulfas cupri, кое нарекохъ по нашемъ: сѣра мѣдна. — Френ. d'acide arsenieux, Итал. acidum arsenicum, а по нашемъ: остръ арсеникъ. — Дъ сульфатъ азъсдъ Френски е: de sulfate ds soude, Итал. sulfas sodae, по нашемъ сѣра содова. Тѣа вещества познаватъ сички лѣкаре.

Отистина, ако е това така вѣроатно и совершенно, каквото рекохъ на 18-та, стр. споредъ М. Болленота, за наквадѣванѣ жито въ самъ прѣста вода, тогава никое дрѣго хѣ-

дожество и истърѣванѣ неше да е потребно нито по лесно нито по способно за да полдни не успѣшни и изобильни жита во время жатвы. Но тѣа опытности и тѣа наставленія що показува М. (Госп.) Колленотъ да ли са точны, неговы опытности да ли са доволенъ разсѣжденъ, и дали са така предпоставены, що то да ги не отложи нѣкое дръго по точно доказаніе, и да са пріятны на сички искъсны земледѣлцы? Вто, за това що говори той и поблава, Г. Фомасинъ пыта: когато е ожно недрѣло онова жито що е за сѣанѣ ще раждали развалено жито или неше? За това прочее и ще опишемъ по долъ доказательныхъ сосъ опытности.

За да се увѣратъ дѣйствительныхъ оная разсмотрители, кои се занимаватъ за това полъзно художество и знаанѣ земледѣлно, и за нравственно здравіе направиха тѣа слѣдовательныхъ опытности, кои са предъ двѣ години правены.

На една нива що е была насѣана напришъ земны шѣлки или патеты, и що е отдала тѣа рожкъ, слѣдовательныхъ като была нагноена каквото трѣвѣка, а най повече като е была уракотена и приготвена за сѣанѣ споредъ сички потребы, на тѣа нива направиха 13 части равномѣрны, сир. раздѣлиха това мѣсто на 13 преградки четвердогольны, нека да речеме за примѣръ на 13 увраты (долюме), равномѣрны и четвердогольны (дорткюшеліи). Тѣа нива, това сир. мѣсто що е приключавало тѣа 13 преградки было е равно и сичка мѣ земля е была едновидна (еднатѣрліа) въ сичко си распространіе. сека равномѣрна часть е была отдѣлена една отъ дръга сосъ единъ окопъ земли кой е столъ свободенъ въ сичко за допытность время. Тѣа така прегражденіи мали увраты зазначихасе примѣрныхъ сосъ 13 числа, отъ 1 сир. до 13. Насѣахасе на мѣсцацъ Ноемвриа во едно препристойно и твърде спосокно время сосъ жита кои бѣха равномѣрны споредъ онова увратно распространіе сир. колкъ драмъ во единъ увратъ толькѣва и въ дръгий, но различни споредъ качество (тѣрліа), каквото ги и описывае тѣка слѣдовательныхъ за примѣръ, сир. въ 1 число какво е жито насѣано, какво по 2, какво во трето и пр. Вто, каквото са описани сосъ такова жито са насѣани сички 13 увратцы.

Числа у- Бтестно житно и спосовъ за навратни. топѣванѣ.

1. Жито собрано (ожнано) многѣ предъ свое узрѣванѣ, тогава когато чѣспа зернена бѣше още во млечно состоаніе.
2. Жито недрѣло, собрано когато чѣспа мѣ бѣше твърда, но сосъ кожа още зелена.
3. Жито собрано когато и зерно и насаъ бѣха жѣлти. но това зерно можеше още да се прѣсича сосъ нокотъ.
4. Жито собрано тогава когато зърна мѣ бѣха придошли сичка си твърдость и свѣтлостъ.
5. Жито совершенныхъ узрѣло, чисто и безъ никакво смѣшеніе, и безъ никакво приготвленіе.
6. Жито узрѣло, нечисто размѣшано сир. сосъ секакво дръго развалено и не пріало никакво приготвѣванѣ.
7. Жито нечисто, мѣто предъ сѣанѣ сосъ двойна мѣ великотѣльность † въ чиста вода, каквото рекохме на 18. стр.
8. Жито нечисто, натопено два часа во едно растопѣванѣ отъ 6 зѣр. сѣра мѣана sulfate de cuivre и отъ 30 зѣр. соль морска за една літра вода.
9. Жито нечисто, натопено единъ часъ во едно растопѣванѣ отъ 60 зѣр. сѣра мѣана за една літра вода.
10. Жито нечисто, наквадено сосъ 50 зѣр. варъ новодгасена и 6 зѣр. остръ арсеникъ d'acide arsenieux, (acidum arsenicum).
11. Жито нечисто, натопено 24 часа во една літра вода въ коя бѣха растопили 100 зѣр. варъ новодгасена.
12. Жито нечисто, натопено 24 часа во една літра вода. въ коя бѣха растопили 100 зѣр. варъ и 10 зѣр. соль морска.
13. Жито нечисто, наквадено сосъ 80 зѣр. сѣра (sulfate) содова и 20 зѣр. варъ, споредъ Маджа Домбаса виждѣ на 18-та стран.

Гдѣто е писано: зѣр., значи зѣрна житни, сир. толькѣва зѣрна тажесть отъ това вещество що се воспоминава; а гдѣто е писано во една літра вода, то трѣвѣна за една літра да сметивашъ онова вещество що е писано; и така соразмѣрныхъ споредъ сека л.

† Ако е жито 50 драмъ, вода трѣвѣна да е 100 др.

Тѣ различни за сѣмажита съ различни неща наквасени, каквото рекохмѣ на грѣща постѣаха на едно сѣщо мѣсто, раздѣлено на 13 увраты малки, и во едно сѣщо время на Ноемвриа. Като прейде зиме, и като поникнаха тѣа жита на апріліа мѣсацѣ пригледнаха на тѣхно состоаніе, за да запикаса тѣ на каковѣ видѣ се намѣрѣва сѣкій увратѣ. Пригледнаха тѣа слѣдовательны характеры:

Числа
житни Характери павни за секо жито.

1. Сносно, но мало нещѣ оскѣдно на десна страна увратна.
2. Средно, но малкѣ оскѣдно на тѣа сѣща страна.
3. Довольно добро.
4. Довольно добро, но совсемѣ то мало нещѣ по свѣтло отѣ това що е въ 3-то число.
5. Добро.
6. Добро.
7. Добро.
8. Довольно зае проникнало, свѣтло и мало нещѣ неравно.
9. Мало нещѣ по долно отѣ 8-е число.
10. Добро.
11. Добро.
12. Добро.
13. Добро.

На септемвриа мѣсецѣ, сички жита бѣха узрѣвали. Ожнаха ги и собраха ги внима-

тельно. Онова що отѣде сѣкій увратецѣ тѣриха го на особно, и наредиха на особность сички происходы така каквото спередѣ тѣхни числа, единѣ сир. отѣдвоенъ отѣ дрѣгій на особна безаница (свазка). На Октовриа мѣсецѣ измѣриха сички безаницы една по една, и значиха сички числа, каквото гледаши дод на втора преградка таблична, колькѣто тѣжи; земаха послѣ сека безаница на особность; отѣскоха и сички класове съ ножицѣ; колькѣто класове бѣха развалени отѣдвоиха ги отѣ онаа що бѣха здрави, и направиха за тѣхѣ число относительно и соразмѣрно, каквото се вижда дод на 3-та и 4-та преградка таблицѣ. Сѣкій участокѣ (пай) що имаше класове здравы, за да мѣ не испаднеи да си не изгѣки ни едно зѣрно, тѣриха го во единѣ чѣвалѣ и тамъ го овѣршиха съз ударанѣ или съ каковѣ и да бѣ былѣ дрѣгій способѣ, што да се оврѣлатѣ вси зѣрна. Като направиха това, извадиха онова оврѣлао жито, очистиха го по обычаю и отѣбѣаха; премериха го и насыпаха го въ сосѣды опредѣлены за сѣкій участокѣ (пай) увратный. Тяжестѣ здраво-и-чистожитна и онаа тяжестѣ що имаха развалени класове, и що бѣха отѣдвоени отѣ тяжестѣ первообразна всакѣа свазки (безаницы), даде особна тяжестѣ сламна. Таа таблица предѣпоствавлава сички тѣа относителны тяжести за все що по горе рекохмѣ.

Числа участоко-житни.	Тяжестѣ въ сека безаница	Число за класове здравы на количество цѣльно.	Число за класове не-здравы на количество цѣльно.	Дородность добро-зѣрна.	Тяжестѣ добро-зѣрна.	Тяжестѣ за класове развалены.	Особна тяжестѣ сламна.
	кілогр.			літры	кілогр.	грам.	кілогр.
1.	8,250	"	"	2,32	1,735	"	6,515
2.	7,100	"	"	2,33	1,744	"	5,356
3.	7,250	"	"	2,35	1,768	"	5,482
4.	6,750	"	"	2,27	1,720	"	5,030
5.	8,000	"	"	3,00	2,363	"	5,637
6.	7,250	1,463	1,004	1,96	1,569	460,0	5,221
7.	8,000	2,509	192	3,30	2,416	87,5	5,496
8.	7,250	2,187	19	2,95	2,221	8,8	5,020
9.	8,250	2,201	46	3,15	2,400	21,0	5,829
10.	8,000	1,926	125	2,17	1,676	57,4	6,267
11.	3,500	1,971	250	2,70	2,101	114,7	6,284
12.	8,250	2,012	114	2,50	1,928	52,2	6,270
13.	8,000	2,431	60	2,87	2,258	27,5	5,714

ИЗМѢНЕНІВ.

Въ тѣхъ отвѣде таблица гледаше чистоту сички 13 опытности цю направиха въ 13 малки увраты, каквото ги по горе описахмѣ. Я колькѣва са были големи тѣа какъ чальтичны преградки увратцѣ, секій орачъ може да ги познае отъ онова сѣменно жито равномерно цю са въ тѣхъ посѣхали. Первообразное списаніе казѣва, (отъ кое исчерпѣватъ това цю азъ описѣвамъ), че на секій четверобгольный увратецѣ посѣха по три децилітра (décilitres). Бѣна літра Гальска има 128 драмъ; сѣдѣва бѣна децилітра (десаточастица літра) да приключѣва около 13 др. Три прочее десаточастицы літра праватъ 39 др. жито сѣменно. Отъ това количество сѣменно може да се познае колькѣва е распространіе ималъ секій увратецѣ

1. Число гледаме като мѣ се премери неговъ снопъ, даде тажесть заеднѣ сосъ сички си классове 8,250 кілограмъ или хіліограмъ †, като го обвѣриха (омолочиха), тажесть доброзерна дѣде 1,735 кілограмъ; а особна тажесть сламна 6,515 кілогр. и така 6,515 и 1,735 допослѣватъ 8,250, реченна тажесть. Това 1. число даде дородность, сир. бѣрна доброзерна 2 літра и 32 стотчастицы; това сир. отъ 1,735 кілогр. количество жито може да се смѣсти во бѣна сосѣдъ, кой зима вода или вѣно 2 літра и 32 стотчастицы літрены. Я совсемъ въ това 1. число цю беше настанѣно сосъ незрѣло сѣма, не даде обаче никакъ разваленъ и цѣрливъ классове така, каквото и 2. 3. 4. 6-е обаче число гледаме, че има развала 460 грам. * Като притѣриме при 460 тажесть доброзерна 1,569, и особна тажесть сламна 5,221, допослѣватъ тажесть снопа 7,250. Въ това 6-е число, гледаме надъ количество 2,467 цѣбно, 1,463 классове здравы, а 1004 нездравы; а въ 7-е число, като беше мыто негово сѣма, каквото видоухмѣ отвѣде, междѣ 2701 клас. намѣрихасѣ нездравы самъ 192, а 2509 здравы. Я въ числа 3, 9, 10, 11, 12 и 13 като имаха онѣа различни неща, каквото се отвѣде вижда на секо, по малкъ се нездравы классове намѣриха. Нше видоухмѣ въ 1, 2, 3,

† Бѣна хіліограмъ има 312 драмъ, 8 кілогр. и 250 тысящочастицы хіліограмовы праватъ 2574 драмъ.

* Бѣна грамъ тежи колькѣто 20 зѣна.

и 4 число че совсемъ цю имаха тѣхноси сѣма незрѣло и несовершенно, каквото се тамъ вижда, но въ тѣхни классове не се намѣриха никакъ нездравы. каквото и въ 6-е число, но това имаше своеси сѣма, каквото рекоухмѣ, совершенно узрѣло и чисто, за това и отдаде и почти равномерна сосъ 7-е число рожба. Я тѣа, сир. 1, 2, 3, 4 немаха нездравы классове, но не можеха да отдадѣ рожба така, каквото, 7-е, 8-е, 9-е и прочи се накваиха въ тѣа вещества (сѣмъ), каквото са тамъ описани.

Отъ тѣа вещества и неща най дѣйствиательно и най плодотворно се вижда онова цю е въ 9-е число. послѣ отъ него 8-е, 13-е, 1-е, 12-е а по това 10-е.

Описахъ прочее тѣа примѣрны опытности за онѣа цю са трѣдолюбивы земледѣлци и любовытны, кои, ако направатъ особый опытъ и дѣйствительно познаатъ това цю имъ предпоставляемъ, можатъ да послѣдѣватъ тѣа примѣры, споредъ какво и да бы было жито цю е за сѣма, и можатъ да полѣчатъ благій успѣхъ во своиси трѣдове и многъ превосходна польза. Защото междѣ 1, 2, 3, 4-то число, кои се посѣха безъ никакво такова дѣйствительно и спомощно нецю най голема рожба се вижда на 3-е число; а междѣ 8, 9, 10, 11, 12 и 13-то число, кои се посѣха сосъ помощъ дѣйствительно, сир. сосъ тѣа нѣра, каквото се въ тѣа 8, 9, 10, 11, 12, 13 числа виждатъ, най превосходна и голема рожба гледаме на 9-е число, и совсемъ цю беше негово сѣменно жито нечисто. Нека видиме сега какво различіе иматъ тѣа две най плодотворны числа 3-то сир. и 9-то, кои на бѣна сѣща нѣва и мѣсто бѣха, и кои равномерно количество, каквото рекоухмѣ, по 39 др. за станѣ жито приаха. 3-то число отдаде рожба 1,768 хіліогр. бѣна хіліограмъ има 312 др. и 768 хіліограмъ (тысящочастицы) праватъ почти 240 др., сички прочее ставатъ 552 др. 1 ока и 152 др. сир. Я 9-то число, отдаде рожба 2,400, 2 сир. хіліогр. и 400 тысящочастицы. Сички тѣа 2,400 праватъ почти 750 драмъ 1 ока и 350 др. Бто, намѣрихмѣ че това 9-то число, настанѣно сосъ дѣйствительно вещество отдаде повече отъ 3-е 198 др. почти половинъ ока, во бѣно количество сѣменно отъ 39 др. нека да речемъ и 40. смѣтны тѣ сега, трѣдолюбивый земледѣлче, тѣзе, кой се трѣдѣишъ и сѣмѣшъ не 40 др. но и 40 ши-

нищъ, а многождъ и 40 шинищъ големы кѣтъш сир. Нека речеме за примѣръ Единъ кѣтъшъ че има 30 оки жито цю ще да посѣшъ на нѣкоа си нива. 30 оки праватъ 12,000 драмове. Нше, като видоухме че 40 др. сѣма, на топенно въ вода въ коа беше растопено това вещество: сульфатъ дѣкюйръ, отдаде рожба 200, др. повече отъ основа сѣменное жито 40 др. въ кое немаше никакво такова дѣйствиельно вещество. 40 др. прочее сѣма, на квасенно, като дава повече рожба 200 др., 12,000 жито сѣма, като е содръжено съгъ тѣа дѣйствиельни вещества, може да даде повече отъ това тѣа цю сѣшъ 80,000 др. кои праватъ 200 оки! Това различіе става отъ 30 оки жито за сѣма, а ако посѣвашъ во една година 300 оки, смьсли самъ какво преимѣщество ще придобывашъ въ твои трудове, като послѣдывашъ и правишъ онѣа наставленія и опьтности, кои описахме горе, и за кои ны побчаватъ онѣа искьдени и челоуѣколюбиви земеделѣщъ, кои са правили и тѣа вышереченны опыты.

Требува обаче да назначиме че отъ сички дѣйствиельни вещества, цю са описани во 8, 9, 10, 11, 12, 13 числа, най силно и най дѣйствиельно за да очистьва разваленно и нечисто сѣма житно, и да отдава рожба зрѣва и превосходна, не е друго толькѣва, колькѣто сѣра мѣдна (сульфатъ дѣкюйръ, сульфатъ кѣпри), но понеже е вещество (сѣза) мало нещю отровно, за това се кий земеделѣщъ, като го растопѣва въ вода, въ коа ще на квасѣва жито за сѣманѣ, трекува да пази добре да не бы нѣкой грѣшналь отъ тѣа вода, и като посѣе това на квасенно жито, да опере онъ чѣвалъ, съ кой го занесе на нива си, и да умыва онъ сѣдъ, въ кой беше на квасено, цюто да не бы послѣдывала нѣкоа повредность. Я като пази до гдѣ го на квасѣва какьото трекува не послѣдыва никаква повредность.

СЛАВЯНСКИ ДРВНОСТЪ.

(Продолженіе отъ 47 стр.)

Говорихъ въ первый томъ на много страны за старовѣтностъ славянска во Италіа, но безъ точно доказательство воспоминахъ самъ че тѣа тамъ старожители славянски, като е умножи римска сила, утѣснененни камъ южна страна отъ нея, а камъ сѣверна отъ Галлы уничтожиха во южна Италіа сиоси

старовѣтностъ, цюто въ конечно забвеніе да пристигне почти въ весь мѣръ. За да сорземе прочее челоуѣкъъ точное понатіе за тѣа дрвности описывамъ вкратцѣ сички приключенія споредъ различни времена и обстояательства, кои утѣриватъ секого отъ сами содѣйствія и отъ сами свойства че тѣа народи са кѣли единоплеменнищъ, и доказательны старославянски, какьото сѣдственны ще видиме тѣхно природно присвоеніе, и тѣхно междъ единоплеменнищъ свои укрѣпленіа. И продолжителны ще видиме че отъ тѣа старовѣтности славянски произникнаха на свѣтъ най достословни Римскія державы самодержцы.

Римляне като се подкрѣпиха докре въ 20-годо разстоаніе, сорзехъ нагѣвно намѣреніе на противъ славянскихъ народовъ, кои се намѣриваха тогава несоединени и въ големо несогласіе. На 402-е лѣто, начехъ да осаждатъ градъ Вѣйна. На 400-е, Вѣйне, кои се досенюва управляваха княжески, утолени отъ много нашествія, вышніи и выдтренни, рѣшиха да си направатъ царь. Това като направиха сички Вѣтрѣры раздарилиха, и за това тѣа нешеха сѣдственны да имъ са спомоцины въ бранѣхъ. "Les Veiens qui jusques là avaient été gouvernés par les magistrats annuels, rebutés des briques violentes qui chaque année recommandaient à leur élection, se nomèrent un Roi. Ce changement choqua tous les autres peuples d'Etrurie, moins pour rapport à la royauté, qu'à cause de la personne même du roi, dont ils étaient fort mécontents, et qui, dans l'état de simple particulier s'était rendu extrêmement odieux par ses hauteurs. Il fut donc résolu dans l'assemblée générale de la nation, qu'on ne donnerait point de secours aux Veiens tant qu'ils seraient gouvernés par un Roi. Personne n'osa porter cette nouvelle à celui qui regnait actuellement à Veies, par ce qu'elle aurait pu lui conter la vie. — Veies était une ville opulente, extrêmement peuplée, et très-forte par sa situation. „

Соремъ цю онѣа народи во Вѣтрѣріа, кои се называха: Фѣдинате и Фалиски дойдохъ за помощь на 399-е, при Вѣйны, и големъ страхъ на Римляны нанесоха. И на 396-е, голема погибель имъ предъ Вѣйна направила. На 395-е, Ярково сѣзере прела безъ никаква отъ вонъ причина. Римляне, като бехъ пратили въ Делфъ да пытатъ за това странно нещю, Единъ Вѣйнинъ старецъ прорече

че Вѣйна градъ ще се овлада отъ Римляны, защото са се богове Вѣйинскій раздразили на Вѣйны. На 394-е, Тарсине, народа во Втрѣрія, насалиха твърде зле римска областъ и многѣ пакости направиха дотолкѣ што Римляне се намираха въ големо отчаяніе за Вѣйино овладаніе; но като имъ дойде тѣа сѣца въстѣ отъ Делфъ, и подобна на онаа що прорече Вѣйинскій старецъ, тѣа се тогава подкрѣпиха во своеси намѣреніе "Le retour des Députés ranime les espérances. Ils rapportèrent une réponse conforme à celle du Devin Etrusque, qui avertissait"

На 393-е лѣто пр. Хр. Капинате (Capénates) и Фалиске (Falisques) бихасе съ Римляны твърде зле; разбиха имъ сичка войска, убиха Женкѣа, войноначальника имъ и вси развалиха. Таковъ страхъ нанесеа на сичкѣ Римъ, што отъ кричанѣ, отъ выканѣ и отъ плачь женскій не знаеа що да праватъ. Дойде имъ въстѣ че и двама чиновначальницы Римскѣи погинаха междѣ сички почти дръги войны; че войнство Римское все е разбито и убито; че Капинате и Фалиске, надъшении какъ повѣдоносцы, устремихасе сосъ едно избрано изъ сичка Втрѣрія войнство, за да бѣатъ совокѣпленное римско войнство. "Le bruit s'y rependit parmi les soldats que l'armée romaine avait été taillée en pièces, avec ses deux généraux, et que les Capénates et les Falisques enflés de leur victoire étaient en marche avec l'élite de toute la jeunesse Etrusque, pour venir attaquer les lignes. . . . La frayeur causa dans Rome encore plus de trouble et confusion. On crut que le camp devant Veies était déjà attaqué: qu'une partie de l'armée ennemie marchait contre Rome On court sur les murs: on place des corps de gardes aux portes de la ville: les temples sont remplis de femmes éplorées, qui ont recours à la miséricorde des dieux, et les prient de faire tomber sur Veies les maux dont Rome était menacé.," Тѣа обаче Втрѣрски народи, като видоха че Вѣйине иматъ пакъ своеначальство въ царскѣи рѣцѣ, сир. не отложиа цара си, тѣа ги тогава оставиха безъ никаква помощъ, каквото почти предъ 10 години прорекоха, сир. ако държатъ Вѣйине цара си, не ще да имъ са помощницы. Я Римляне, като собраха сички си союзницы, поставиха войноначальника за да бѣе Вѣйна Камилла, кой въ малѣ съ различни насиліа овлада тѣа цвѣтѣщій градъ Вѣйна (Veies), кой е на сѣверна страна отъ Римъ, и кой е былъ

най многонароденъ, най богатъ и силенъ. Спѣвниха го Римляне весь и унищожиха. На 393-е, раздѣлиха мѣ сичка земля и вселихасе въ нея, и така отъ Вѣйинска стана Римска областъ. На 391-е, устремихасе на противъ Фалисковъ за отмщеніе, съ кои се биха твърде зле, и кои принудиха да имъ просатъ миръ така, каквото и Вапинатъ, кои и съ данъ натовариха.

На 388-е лѣто пр. Хр. Галле Флезнаха во Втрѣрія, и осадиа клдсѣ (Clusium) градъ. Това тѣхно нашествіе уплаши Римляны; испратиха свои посланницы, за да ги пытатъ съ каква правда насилуваатъ чужди мѣста. Бреннъ Царь Галльскій отговори имъ: мѣжественна правда состои въ мечъ, и тѣа правда имаме, коа показахте все на многѣ Италийски народы. Оставиха тогава Клдсѣ и устремихасе на Римъ. Тѣа Галле са были некогашъ раздѣлени на три части, народы сирѣчь: Якате, Белжичы, и Белте. Тѣа народи Галлски живеали са на сѣверна страна огъ Альпински горы. Келте на 586-е лѣто пр. Х., подъ управленіе Ямбига преидоха чрезъ Альпински горы и вселихасе во Италіа на сѣверна страна отъ Втрѣрія, гдѣто е сега Миланъ градъ, Веронъ и пр. Тѣа, като гледаха римско насиліе во Втрѣрія, повдихасе сега на противъ Римляны сосъ седмьдесятъ тысащъ воинъ, и на 387-е лѣто, пристигнаха близѣ при Римъ четъри часа. Римляне имъ излезнаха сосъ сичка си сила на противъ, но като се биха твърде зле при Ялла рѣка, разбихасе конечнѣ. И тогава Галле влезнаха съ леснина въ Римъ празденъ. Обладаха го весь и отъ основаніа изгориха, освенъ Капитола, гдѣто се бѣха затворили Римляне, и отъ гдѣто унищожиха сила Галльска. Во два послѣ единъ по дръгій бой и сраженіа, Римляне повдиха конечнѣ тыа Галлы, и Римъ освободиа отъ тѣхъ, и возобновиа го. На 385-е Римляне се биха сосъ Тосканы, кои называтъ и поиматъ ги за Втрѣрскій народъ. Отъ 357-е, до 346-е, Галле правиха съ Римляны различни бои, но съ голема си погивель.

На 309-е лѣто, Втрѣре и Сѣбре големо насиліе пострадаха отъ Римляны: бихасе твърде зле при сѣртъ, и сама ноць ги раздвои отъ това тѣхно страшно и кровопролитно сраженіе. Така направиха и на 308-е, и най послѣ като се притиснаха отъ Римляны обманнѣ во една ноць, шесть-десятъ

тысашъ воинъ избѣху. Тогда отъ многу Втрѣрски градове испратиха да просатъ мира отъ Римляны, кой полбчиха за тридесать години. На 299-е лѣто, Галле се насилуха изъ сѣверна страна во Втрѣрска земля и многу пакости въ нея направиха. Втрѣре се примириху сосъ тѣхъ си неприатели, като имъ направиха удовольствіе съ дарбы и пр. Тогда направиха съ тѣхъ союзничество напротивъ Римлянъ. Но като ги побѣдиха за да идатъ заедно да вѣлтъ Римлянъ, тѣа тогава предложиху на Втрѣрѣ ако имъ дадатъ нѣкое мѣсто во Втрѣрѣ да сѣдять, тѣа тогава нече да озлобаватъ Тосканъ, и че идатъ напротивъ Римлянъ. Това предложеніе Втрѣре не приаха, а Галле се тогана во своа си оттрѣгнаха. Това обаче союзничество като чѣха Римляне, уплашиха се премногу и опредѣлиху веднага войска за Втрѣрѣ. На 298-е, виха се безъ никаковъ успѣхъ ни во една ни во друга страна. На 297-е, Римляне се приготвѣваха да насилатъ пакъ Втрѣрска земля, но като се надчиха че Втрѣре се совѣтѣватъ помежду си за миръ, запрехасе.

Самните, кои бѣха народъ силенъ, и кои сѣдѣха въ нѣкое планинско мѣсто на южна страна во Италіа, и кои като страдаха отъ Римлянъ това сѣщо, кое вси Италійскі народи: на 296-е лѣто, пратиха на Втрѣрѣ, кои бѣха тогава во Италіа (каквото тѣа саміи самните исповѣдѣватъ) единъ народъ най силенъ, най множественъ, най богатъ и най цвѣтѣщъ, за да имъ се молатъ да ги приматъ въ союзничество, съ кое да се противатъ на римско насиліе: самните отъ южна страна, а Втрѣре отъ сѣверна заедно сосъ Галлы, и така да унижатъ тѣа нововозникнала во Италіа Римска сила и владѣніе, отъ кое немаха старожители Италійски никаковъ миренъ животъ. Втрѣре склониха въ това побѣжденіе, и така вси почти Втрѣре, Самбре, Фалиске и пр. вси се бѣха раздразили напротивъ Римлянъ и орджили, кое нанесе и големъ страхъ на Римлянъ, като се надчиха за това сильно и многонародно противно имъ союзничество: а наипаче като чѣха че и Галле че се ставатъ въ това многонародно союзничество. Но сѣшеременимъ обаче, като се виха особно сосъ самните и надвиха имъ, возобновиху си свое дѣрзновеніе напротивъ своихъ неприателей. Такъ бысть свѣше да римска власть воз-

растетъ болѣе и болѣе. Като се виха така современно и сосъ Втрѣрѣ Одолѣху имъ. На 295-е, Галле се соединиха заедно сосъ самните, а Втрѣре сосъ Самбры. Тѣа направиха сосъ Римлянъ едно преопорно граженіе, отъ кое ги не раздвои друго сама една ноцъ. И Галле и самните, предкорно се повѣдиха; като да начнатъ да се вѣлтъ съ Римлянъ, и като се нареждаха тѣа две противоположни войнства, единъ вжкъ гонѣше въ това сѣщо время еленъ, той повѣгна камъ Галльско и самнитско войнство, и веднага утрепенъ стана; а вжкъ се устреми камъ римско войнство, но не пострада нищо зло, защото му дадохъ пѣть та замина, и не го гониха да го трепатъ така, каквото Галле и самните елена, кой привѣгнѣваше камъ тѣхъ. На 294-е, Римляне се насилуха во Втрѣрѣ напротивъ Вольсинъ, отъ кои двѣ тысашъ избиха и други толькѣва зарокиха. Въ това время най големи градове: Вольсинъ, Перусъ, Арретъ (Volsinies, Perouse, Arretium) во Втрѣрѣ подъ римска власть паднаха; защото откѣниха миръ сосъ прѣгѣжка заплата: дрехи, жито, злато и пр. Въ разстоаніе пѣть години Втрѣрски народи непрестанно имаха вой съ Римлянъ. На 290-е, самине просиха миръ и полбчиха го благополчно. Въ тѣа времена въ големо умноженіе бѣше пристигналъ Римъ: На 289-е, граждане Римскіи бѣха 273,000, а на 317-е, бѣха 250,000.

Сила римска се распространѣваше постепенно на сички ближны страны и области. На 284-е лѣто пр. Хр. сеноне (Sénonois), кои сѣдѣха по брегове Адриадскіи (Адриатическіи), побѣдени отъ Втрѣрѣ виха се съ Римлянъ. На 283-е, Галле се насилуха съ голема сила во Втрѣрѣ; гдѣто големы пакости направиха, и Арретіа подъ римска власть градъ осадиха. И Римляне тогава имаха вой сосъ Вольсинъ и Лѣканъ. Испратиха си свои посланницы, кои тамъ и кости оставиха. Пратиха войска да ги бѣе, но тѣа соединени сосъ Втрѣрѣ избиха а почти сичка, и устремихасе, какоето и на 387-е лѣто на Римъ за да го обладатъ. Но Римляне ги посрецинаха съ такова великодѣшіе, щото ги сички почти развалиха. Мнозина отъ тѣхъ що бѣхасе избавили, привѣгнаха при Вои (Voins,) кои, на 282-е, и тѣа пострадаха отъ Римлянъ.

Римляне, като повѣдиха на южна страна Италійска конечно оный крапенъ народъ самнитскій, совзеха намѣреніе да насилатъ

въ таа страна и Тарантинъ, приморскій народъ во Италиа на южна страна. Тарантъ градъ беше на онова время многъ славенъ за богатство, тѣрговіа, и за дрѹги многъ древно-Валински обичаи. На 281-е, воздвигнаха бой напротивъ Тарантиновъ; а тѣа приканиха за помощь Пурра Цара Впирскаго, сильнѣйшаго во оный вѣкъ военначальника. Отиде той въ Тарантъ со съ 30,000 воинъ и 20 слоновъ (Филуве.) На 280-е, вихасе Римлане и повѣждени станаха отъ Пурра. 15,000 Римланъ въ това съ Пурра вѣиѣ погинаха. Пурръ се насили на Римъ и пристигна въ разстоаніе 7 часовъ. Римлане обаче совраха сичка си своащо имаха во Бтрдріа войска, и направиха го да се вѣрне. Той Пурръ се чѣдеше за римско мѣжество и казѣваше: “о колькъ леснѣ можехъ да повѣдимъ весь мѣръ, ако имахъ тѣа Римланъ да ми са воини, или ако ме имаха тѣа Цара!

СМИРНА.

Смирна градъ, споредъ достовѣрно лѣтословіе, направисе во Воліда Ісїйска, на 1130-е лѣто пр. Хр. Стравонъ землеописатель казѣва самъ то: Смирна градъ прѣа това наименованіе отъ една Амазонка жена, коа е была управительница во Вфесъ градъ и госпожа. съ прибавленіемъ нѣкимъ согласнѣи и Стефанъ Вузантїйскій и Арїстидъ казѣватъ: тоа градъ направи первъ Танталъ и нарече го навлохъ; а послѣ като го отвой таа Амазонка що беше во Вфесъ начальница наименова го: Смирна, кое наименованіе и до днесъ има. Но до гдѣ не сме начели описаніа Смирны, нека поразсмотриме какъ са были тѣа Амазонки, и какво знача таа рѣчь: Смирна.

То е вѣстно че безъ сѣществительна причина нишо на свѣтѣ не быва, сир. до гдѣто нешо не стане, то не става и рѣчь, и ако да не е некогашъ сѣща и иста, но има довольно подобіе, и увѣривасе тѣврде добре отъ сѣщее своеи сѣществованіе и значеніе.

За тѣа Амазонки вси почти писатели говорятъ да са были баснословны; но отъ тѣхно пакъ сѣщо повѣствованіе показѣвасе да са имали истинно бытіе и сѣществованіе, кое е доказательно и днесъ и отъ това сѣщо наименованіе: Смирна, и отъ дрѹги народни подобіа. Вси почти повѣствователи казѣватъ че тѣа Амазонки да иматъ свое про-

исхожденіе отъ Скиѣскїи народъ, кои са живели около Фермодонъ, Днѣпра сир. рѣка-Лугїи, славнїи риторъ Іоаннейскїи, кой е живеалъ пр. Хр. на четвѣртое столѣтіе (на 440), повѣствѣва и говори за тѣа жены така: “Амазонки на старо время бѣха дщери Ириса, коа браннагѣ; сѣдѣха при Фермодонта (Днѣпра) рѣка, тѣа первъ воорѣжихасе со съ желѣзни ордѣжа, и тѣа первъ пздѣха на конѣ, грѣпѣха секого, кой имъ бѣгаше, и оставаха на дирѣ оногова, кой ги гонеше; и за тѣхно великодѣшіе мѣхасе повече за мѣже, нежели за природность жены; зашто споредъ тѣхно великодѣшіе и мшль превосхождаха мѣжескїи полъ. Като властвѣваха на многъ народъ, и като бѣха покорили со съ свои ордѣжа вси окрестнїи народъ, и като чѣдѣха за Іоаннски мѣста големъ похвалъ, земаха со съ себеси и совраха най военнїи народъ, и насилихасе напротивъ Іоаннъ градъ. Гдѣто, (каквото той казѣва) нещастнїи конецъ прѣаха.”

Това напротивъ Іоанна нашествіе Амазонско было е на время Фисеа, 5-гѣ царя Іоаннейскагѣ, около 1320 годинъ пр. Хр. Отъ тѣа вышереченнїи Іуїеви доказательства виждасе чистѣ че тѣа Амазонъ жены властвѣвали са по тѣа мѣста, гдѣто е Смирна градъ, кой на 1130-е лѣто прѣа това наименованіе отъ една Амазонина, госпожа и управительница вфеска.

Или баснословнѣ или истословнѣ вси повѣствователи предпоставлатъ происхожденіе Амазонско изъ тѣа страны, отъ кои происхождатъ толькѣва старославански народи що са тамъ живели, и кои и на днешно время иматъ въ тѣа страны свое исто и сѣществено бытіе. Прокопїи повѣствователь, кой е живеалъ послѣ отъ Іуїа во эпоха почти десать столѣтей, повѣствѣва за тѣа Амазонъ жены така: Амазонъ происхождатъ отъ тѣа сѣщи мѣста, гдѣто са живели Унски народи, около Днѣпра рѣка; предпоставлава че и Ямнскъ градъ наименовасе отъ Амазонъ. Я по долъ ще видиме по доказательнѣи каквото отъ тогова сѣшагѣ Прокопїа, така и отъ многъ дрѹги че тѣа Амазонъ са сѣщи Уннїи. Я Унскїи народи не самъ той но и многъ дрѹги достовѣрнїи писатели свидѣтельствѣватъ че Унне са славанскїи народъ. Като повѣствѣва той (Прок.) за Янтинскїи и славанскїи народъ, казѣва, че унскїи обываи имаха, и

че сначала славяне и ante едно има имаха. „... διασώζουσι τὸ Οὐννικὸν ἦθος καὶ μὴν καὶ ὄνομα Σκλαβηνοῖς τε καὶ ἄνταις ἐν τῷ ἀνέκαθεν ἦν σπόρους (разсѣяны) γὰρ τὸ παλαιὸν ἀμφοτέρους ἐκάλουν· ὅτι δὴ σποράδην, αἶμαι, διεσχηνημένοι τὴν χώραν αἰκοῦσι· διὸ δὴ καὶ γῆν τινα πολλὴν ἔχουσι· τὸ γὰρ πλείστον τῆς ἐτέρας τοῦ Ἰστρου ὀχθῆς αὐτοὶ νέμονται. „ Подокнѣ представлѣвагъ Феофаній и Кедринъ и положительнѣ говоратъ че Унне са славяне: οἱ Οὐννοὶ οἱ καὶ Σκλαβενοὶ, а Патрiархъ Никифоръ опредѣлительнѣ сказѣва че Унне са Болгаре: Οὐννοὶ Βούλγαροι; така и дрѣги много каквото во Иттилово время ще видиме тѣа сѣщѣ обвчани, кои и на днешнѣи день Болгарскѣи народъ има. А тѣа Ямазонѣ че са кѣли сѣщѣи Уннинки уѣтрава пакъ той сѣщѣи Прокопiй. Той за старо вѣтiе Ямазонско повѣстѣвае така: варваре, Οὐννοὶ сир. собраха едно многомножество военно войнство за да се устрематъ на Асiа; оставиха свои жени шо имаха заедно согъ нихъ, около Днѣпра рѣка, а тiа се насалиха сами, безъ жени си, сир., во Асiа, гдѣто вси почти погинаха. Я тѣхны жени катогстанаха лишены отъ свои мѣже, орджихасе и големи насалиа во Асiа направиха за отмщенiе. Той това говори за старо время положительнѣ, но то може да се уѣври и за истинно да се поима отъ вышереченное Лусiево повѣствование и отъ сѣщѣе Смирны града наименованiе, за кое видешемъ по сегне. Но нека видиме онака шо казѣва той сѣществительнѣ за тѣа Ямазонки на негово время: „ καὶ ζῶν τοῖς ἀνδράσι τὰς Ἀμαζόνας στρατεύσασθαι, , οἷς δὲ τῷ χρόνῳ τῷ κατ' ἐμὲ ζυνενέχθη γενέσθαι· τὰ γὰρ ἐπιτηδεύματα μέχρι εἰς τοὺς ἀπογόνους παραπεμπόμενα, τῶν προγεγενημένων τῆς φύσεως ἰνδαλμα γίνεται. Οὐννων τὸίνυν καταδραμοῦντων πολλὰς τὴν τῶν Ῥωμαίων ἀρχήν, τοῖς τε ἀπαντιάσασθαι ἐς χεῖρας ἐλθόντων, τινὰς μὲν αὐτῶν πεσεῖν ἐν ταῦθα τετύχηκε· μετὰ δὲ τῶν βαρβ. τὴν ἀναχώρησιν, Ῥωμαῖοι διερευνώμενοι τῶν πεπτωκότων τὰ σώματα, καὶ γυναῖκας ἐν αὐτοῖς εὑρον. „ — Унне катог насаливаха много пѣти Римска держава, и катог се бiеха честѣ са Римляны, случавашесе да погинѣватъ нѣкои отъ тѣхъ въ тiа бiнѣта и да оставатъ тѣхны тѣла въ рѣцѣ своихъ противникъ. Междъ тiа оставеннѣи тѣлеса намѣрѣвахасе многождѣ и женски, и отъ това се познава че споредъ старо обвчкѣненiе, Уннинки жени заедно согъ

своиси на бранѣ и кой отиваха и крѣпко противленiе на противницѣ свои правеха. Това Прокопiево доказательство подтѣврѣждавасе и во деватог столѣтiе, и огъ вси Византiйски повѣстѣкователи уѣтравасе: Великiй Вмязъ сватославъ Игоревичъ, катог се беше насалилѣ на противнѣ Болгаръ согъ Россiанѣ, и най послѣ катог се ви согъ Иванны Цѣмиска, Цара Константиноградскаго, и катог погина едно довольно число отъ неговы воинѣ въ това сраженiе, Цѣмискиски воинѣ намѣриха женски тѣлеса междъ тѣа тогавашнѣи Россiанѣ много множество.

Тѣа изъ славянскiи народѣ Ямазонки не самѣ че са на стари времена вѣстны на весь мiръ за свои сѣществительнѣ сѣществование, но и на днешнѣи день междъ тѣа славянски народѣ иматъ вѣтiе свое и доказательство: На 1842-е лѣто, единъ пѣтешественникъ Галлинъ, катог беше прешелъ чрезъ Черногорски мѣста, и беше призофѣлъ (пригледналъ) на она правiа, обвчани, страннопрiимства, народны пѣсни юначки и бранны, шо имаха тамошнѣи жители, описѣва на една многлистна книга все то, и казѣва че отъ тѣа пѣсни, ако да е Смирнѣ стихотворецъ, може да сочини не една Илиада, и Одисея но десѣтъ таквѣа: казѣва още че Черногорскiи жени споредъ великодѣше и храбростъ прѣвзидѣватъ и мѣжескiи поля: земеси, казѣва, пѣшка на рамеси, и цѣла день прѣхожда стрѣвни и планински мѣста пѣши, по вѣрзѣ отъ конофѣдецъ! Той казѣва: катог ме прiималъ въ нѣкои домѣ, удовольтѣваха ме съ големо учреждение (угощение), и катог трѣгнѣвахъ отъ тѣхенъ домѣ, фѣрлахъ пѣшка за знакъ радостнагѣо страннопрiимства, и една жена съ пѣшка на ramo прѣпровождаше ме она пѣши а азъ на конѣ чрезъ она планински и хайдѣтски мѣста до гдѣто да пристигнемъ до дрѣго село. Таквѣа Ямазонки намирате по секаде междъ славянски народѣ: не е много время и може да помнатъ мнозина хайдѣтѣ Рада или Рошава Рада отъ кои много страны и пѣтица трѣпереха. Това за тѣхъ отъ живѣ гласъ повѣствование, кое самѣ още на дѣтскѣе ми время слѣшалъ, мене е какъ на согъ, но, мнѣмъ, нѣкои да го знаатъ совершенно и точнѣ, за то го и оставамъ за уѣврение на тѣхно смѣтленiе и на тѣхно доказательство, азъ чѣва сега воспоминавамъ тѣа, за да представимъ и покажемъ она, кои отъ толькѣа вѣкове иматъ себе вѣтiе

подъ баснословна прекровка. И съ това представленіе и доказательство мое намѣреніе не є дрѣго, самш и самш, понеже тѣа Ямазонш женш, каквото видохме, происхождатъ отъ славенски племена, и понеже Смирна градъ прѣа това наименованіе отъ єдна Ямазонка, коа, каквото рекохме, на онава время бѣше во Ѳфесѣ градѣ госпожа, "Σμύρνα... ἦν πρῶτος ἔχτισε καὶ ᾤκησε Τάνταλος, καὶ τότε μὲν Ναύλοχον, ὕστερον δὲ Σμύρνα προσήγορεύθη ἀπὸ Σμύρνης Ἀμαζόνος κατασχούσης τὴν Ἐφεσον," (Варінъ словарь), да видиме вѣ тѣа рѣчь, Смирна сир. да ли ще намѣрима стеза славанска и значеніе.

То є вѣстно, сир. вси любослови и любовитніи людїе знаатъ твърде добрѣ че рѣдкш се намира рѣчь безъ да има своеси значеніе и свое происхожденіе отъ нѣкоа причина и начало вѣ сички почти народш мїрожителства: н. п. Іωаннѣ, значи: полнь благсдати; Захарїй, значи: памать; Хрїстосѣ, Царь помазаннш. Σωκράτης, ѣх тоῦ σῶα κρατεῖν: цѣлохранитель, чистохранитель, цѣломдарѣ и подобнаа; Ἀριστοτέλης, παρὰ τὸ ἄριστον τέλος: добрѣйшїи конецъ; Νικόλαος, ѣх тоῦ νικᾶν καὶ λαόν. Константїнѣ, рѣчь латїнска и значи: постоанѣ, твърдѣ, крѣпокѣ, великодѣшенѣ, мѣжественѣ и пр; тїтла, значи: честь, достоинство и пр. Цвѣтанѣ се нарече отъ цвѣтѣ; славчо отъ слава; Люба отъ любовь и пр. Ілрославѣ, отъ илрѣ и слава; Росїанинѣ или Рассинимѣ, отъ разсѣанѣ или рѣсѣ, сѣ червенш сир. космш или рошавѣ; Болгаринѣ, по обшкновенїю отъ Волга рѣка, правильнѣ же отъ Волга краа, сына Коледова. Грекѣ, отъ Грека, потомка Пеласгова. Сорави сѣрки: собрани избрани и пр. Вѣльградѣ: свободенѣ или радостенѣ градъ и пр. Вузантѣ се нарече отъ Вуза; Константїнградѣ, отъ Константїна; Адрианополь, отъ Адриана; Фїлїппополь, отъ Фїлїппа; Петрѣвѣргѣ, отъ Петра. Така прочее, като издїрѣва человекѣ сички наименованїа на свѣтѣ, намѣрѣва тѣхна причина и начало отъ кое происхождатъ и какво значатъ.

Смирна обаче, коа по Гречески описѣватъ согъ γ: смурна, като истѣрѣва человекѣ за коа причина л писѣватъ вѣ коренншїи слогъ согъ γ, мѣчинш намѣрѣва докозательно значеніе; зашто согъ γ дрѣго не значи, точїю травно растѣніе во Ярабїа; смола и тѣа тамш коа изтича отъ дрѣвѣ и отъ коа праватъ

благодуханншїи ладонѣ (ωϊμίανѣ), и дрѣги таквїа пивни неща, каквото є смурнїемносѣ іносѣ (смурнорастчворно вїно); согъ γ значи и рѣба. Но отъ тѣа рѣчи никакко подобїе не може да се вѣаде вѣ това наименованїе: Смирна сир. градъ: зашто тѣа тѣа рѣкохме по горе и смола нїто се ражда вѣ тѣа странш, нїто пакъ има нѣкоа приличность, што да прїима отъ тѣхѣ и наименованїе пристойно; нїто пакъ отъ смурна рѣба. Той градъ че є прїалѣ наименованїе отъ вышереченнаа Ямазонка Смирна вѣстно є и отъ мраморенѣ образѣ немнѣ, кой стои до днесѣ за свидѣтельство, и за кой сѣтне описѣшемъ подробнш.

Нека сега прочее разсмогриме разсѣдательнш: видохме, че смурна писана согъ γ, нема никакко пристойно значенїе; а като л пишеме согъ Η: Смирна, то непрекословнш намѣрѣваме способна и пристойна приличность. Видохме тѣа Ямазонка Смирна че происхожда отъ славански племена. Смираю славенски ще рече: покоравамѣ дрѣгого; смиривамѣ, сир. правимѣ дрѣгого да є смиренѣ смирншїи. Като покори тѣа во Ѳфесѣ госпожа Ямазонка, онаа дѣлеки цо сѣдѣхѣ тогава вѣ тоа градѣ Навлохѣи като ги изгна отъ тамш смирї сичко непостоанство и злотворенїе. Вѣто, прочее пристойно и природно наименованїе отъ смираю, смирї (СМИРНЯ). Кое вси разсѣдательнш, мнимѣ, благораздмнш да прїиматъ; зашто освенъ цо є природно, има и благопрїатно значенїе; зашто смираю глаголѣ сочиняває отъ сѣ предлогѣ, и мирѣ има. Колькѣ є многолѣпно и прелюбезно наименованїе, като происхожда отъ мирѣ (ирїни)! Мирѣ є предпочтенѣ всемѣ мїрѣ (вѣ сичкїи свѣтѣ). Рѣчь, воистиннѣ, сѣ небесѣ даннаа на жители смирншїи! Отъ толькѣва вѣкове вси почти повѣствователи сказѣватъ че смирншїи людїе са: Мирни, спокойни и благосклонни, каквото сѣдѣвателнш ще видиме.

Може обаче нѣкої Влїнїстѣ да негодѣва и да рече: отъ гдѣ и до гдѣ пристигна та ми производишѣ Смирна градѣ отъ славенска рѣчь? Молимѣ терпѣливш и благораздмнш да прїима и тѣа рѣчь така, каквото: Падова (пада вода) во Італїа; Внетїа или Венетїа отъ Внетш (славнш, рѣчь прїеведенна отъ Гречески: єнетосѣ, єпенетосѣ, славенѣ сир.), кои воспомѣнѣва и Омїрѣ вѣ Тршадскїи бой, и кои са живѣали тогава

ЛЮБОЛОВІЄ

НА

ПОВСЕМІСЛЧНО ЄПИСАНІЄ

АРПІЛН, 1846]

[ЧИЄЛО 16.

БОГОВОМЪЗНОСТЬ.

(страхъ Божій).

Кой кога смѣе да пренебрежи и да презира законъ царски, или да направи мало нѣкое безчиніе предъ очи царски? Защо секій стои предъ земнаго управителя съ сътолькова стѣдливость (срамъванѣ), вниманіе (пазенѣ), благочиніе, и благоговѣніе? Безъ всякое смѣніе то є тѣсно; стои така: зашто се бои отъ неговъ гнѣвъ и наказаніе. Като се боишъ прочее отъ наказаніе земнаго цара, и не смѣешъ предъ негово присѣтствіе да направишъ нито мало нѣкое безчиніе, многу повече, ако да се боишъ отъ наказаніе божіе, неше да правишъ никакво безчиніе предъ Бога, нито по крайней мѣрѣ онова що є най малко. Нека зазначиме обаче и нека запикасаме, че предъ земнаго цара никое дѣло безчинно и непотребно не правишъ и дѣла неприлична и непотребна не говоришъ, зашто то той гледа и твое дѣло и работа, и що говоришъ чѣе; но мыслишъ безбѣдственнъ и безъ страхъ предъ него колькѣто безчестни и смъзбродни (безсловесни) неща смышлавашъ и на умъ имашъ, и желашъ колькѣто срамни и гнѣсни желанія такашъ, зашто то той нито твои умни помышленія гледа, нито твои сердечны смышлы и помышленія познава. Предъ небснаго обаче цара и Бога да не дерзне нито твой умъ да роди безчестни помышленія, нито твое сърце лѣкани желанія; зашто то той не самъ че гледа твои дѣланія и работы и чѣе твои дѣмъ, но изслѣдѣва и твои умни и скръшни помышленія, и твои сердечни сички желанія разсѣдѣва и знае; "Азъ Господь, (говори Богъ) испытѣай сердца, и истъзѣай утробы еже дати всакомѣ по пѣтѣмъ егѣ, и по плодѣмъ искѣства егѣ.", Това

сѣщо знаменѣваше Богъ, когато рече: "Вамъ же и властѣ главѣ вси исчислѣни сѣтъ.",

Но за това все отѣѣшавашъ, и говоришъ: земнаго цара азъ гледамъ очевиденъ, а цара небснаго никакъ не гледамъ. Какво? Цара славы, Творца творенія не гледашъ ли? гдѣто и накаде да се обѣрнешъ, и на гдѣто вдигнешъ очи, тамъ го гледашъ. Какво гледашъ, когато фѣрлишъ погледа на горе? Гледашъ небо, слонце, лѣна (мѣсачина), планетъ, звѣзды. Какво гледашъ, когато снемешъ твои погледы долѣ? гледашъ земля, море, рѣка, трава, дрѣвеса, плодове (рожкы), животни, челоѣка.

Но тѣа неща, говоришъ: не са Богъ. Отстина тѣа неща не са Богъ, но творенія са и созданія божія. Какво то прочее, като гледашъ нѣкоя къща, проѣмѣвашъ неотмѣтнъ строителя и домоправителя; като гледашъ тканіе, проѣмѣвашъ ткача; като гледашъ коравль, проѣмѣвашъ коравлеправителя; като гледашъ градина, проѣмѣвашъ градинара; като гледашъ образописание, разѣмѣвашъ живописца; така, като гледашъ съ съ чѣствительни очи сички созданія, гледашъ по необходимости (неотмѣтнъ) съ съ твои умни очи творца ихъ (нихна) и создателя, сир. Бога. Отъ созданія міра, сир. отъ каквото се создаде свѣтъ като гледатъ челоѣцъ тѣа созданія що се видатъ, гледатъ въ тѣхъ невидими божія совершенства, гледатъ всегдашна негова тѣла, гледатъ божество негово; за това нема тѣа никакво оправданіе, когато не вѣрѣватъ че сѣществѣва Богъ, и когато говорятъ че го не гледатъ никаде; "Невидимал бо егѣ" (рече премѣдрый Павлъ) ѿ созданія міра, твореніями разѣмѣваема зрѣтѣса, вѣчнаа же егѣ сила и божество: во еже быти ихъ безотѣѣтнъ.,

ФЕОТОКЪ.

Различны Новини.

КОНСТАНТИНЪ-ГРАДЪ 16-ый Апр. 1846.

Вчера се испрати на високаа Порта (на Дивана) самодержско писменно (письмо) со съ кое Негово Величество извѣсти знатнх на неговы прислѣжницы (рицалы) своеси пѣтешественное намѣреніе и своиси послѣшніи у-становленія и повелѣнія за да управлаватъ державны работы въ неприсѣтствіе Первоначальника.

Негово Величество, колькѣто пѣти се увѣри дѣйствительнх, сир. отъ неща що станаха, че въ нѣкоя область (епархія) нѣкои жители страдаютъ нещю какво и да бы было, оскорбисе отъ сичкаси дѣша, и не пожали и не остави ни едно средство кое пригледѣва и сочи за да улѣчши (удоври) тѣхно состояніе (халъ) и да олегчи оныя що страдаютъ. За това сѣщо и само намѣреніе (нѣтъ), като сака да се увѣри со съ своиси очи за сичко нещю що става, рѣшиса и опредѣли да премине тѣа година чрезъ нѣколко державны области, и отъ дрѣги пакъ да прикани народны старѣйшини, кметове сир. за да чѣе отъ тѣхъ онова що е нѣжно и потребно за нѣхни мѣста.

За това, колькѣто время се намѣрѣва на бонъ, Султанъ оставя намѣстника своего и надзирателя Великаго си Везирина, а на прислѣжника военственнаго высочайшаго Хосрефъ-паша полага внѣтрянній покой и за тѣа первенствѣющій градъ безопасность и благочиніе.

Това самовластно писменно, като се прочете предъ сички прислѣжницы царски и дрѣги высочайшия державны, направи големо впечатленіе и чѣвствованіе на сички.

Споредъ самодержски повелѣнія станаха презъ тѣа дни тѣа слѣдовательни опредѣленія:

Онова прислѣженіе що настанѣва за земледѣльство соединисе со съ онова що е таргов-

ско и опредѣлисе да е настоятель и управитель негово выс. саримъ ефенти.

Негоко выс. Ярифъ паша, прислѣжитель надъ земледѣльство, опредѣлисе да е частъ во высочайшаго совѣта.

Негово выс. Яхъпъ паша карасманоглъ, кой беше первъ всеобщій управитель Харпѣтскій, опредѣлисе сега всеобщій управитель солднскій, вмѣстѣ Салихъ паша, кого извадиха.

Негоко выс. Мохаметъ Хосрефъ паша, нѣкога управитель въ Босна, опредѣлисе всеобщій управитель Харпѣтскій.

— Негово Величество, благоизволи да поchte Гос. Константина Мѣсѣра и да го постави на степень высочайшаго посланника и повластна при еллинское правительство со съ заплата единомѣсачна двадесать тысячъ грошъ (20,000). Той дипломатинъ удостоиса тѣа честь защото се показа достоинъ въ негово служеніе междѣ две управительства.

Въ тѣа патокъ (на 19-ый Апр.) Н. В. Свѣтанъ ще се клана въ цаміа що се намѣрѣва вмѣстоположеніе вѣрмені. Отъ тамъ ще замине въ тамошна къща що има военначальникъ Хосрефъ паша, за да пообѣдѣва тамъ, и да даде на присѣтствѣющии прислѣжницыси послѣшниси повелѣнія; и около захода слонца ще се качи въ корабль трипѣшкальный Мецитіе, и така начнѣва отъ тѣа день царско странствованіе и пѣтешествіе. Той корабль ще е содрѣженъ со съ три пароплѣвы (пароходъ, чаркъ гемин), за да се намѣрѣватъ за секаквы потребности. До гдѣто да се вѣрне Н. В. въ первенствѣющій градъ пресичатсе торжества (панайре) и дрѣги общенавыкновенніи игры.

— Издадохасе презъ тѣа дни на пазарѣ новомѣдны (какърны) монеты за една пара и за пѣть, преизраданъ направены.

— Великій Князь Константинъ Николаевичъ, като поздравилъ въ Римѣ 51-го Папа Григоріа, вѣрнѣсе въ Неаполь, гдѣто беше дешла Императрица майка мѣ. Вѣзватъ че отъ тамъ трѣгна и пристигна въ Тѣлонъ, градъ приморскій во Галліа.

Самодержица Россійская ще посѣди още нѣколко время во Италія, а най повече въ Римѣ и Флорентія.

(Отъ Дневница Ямалѣія лис. 377.)

Список книг в библиотеке

1. Книга о жизни и деятельности святого Кирилла Александрийского, составленная святым Григорием Великим.
2. Книга о жизни и деятельности святого Григория Великого, составленная святым Кириллом Александрийским.
3. Книга о жизни и деятельности святого Григория Великого, составленная святым Кириллом Александрийским.
4. Книга о жизни и деятельности святого Григория Великого, составленная святым Кириллом Александрийским.
5. Книга о жизни и деятельности святого Григория Великого, составленная святым Кириллом Александрийским.
6. Книга о жизни и деятельности святого Григория Великого, составленная святым Кириллом Александрийским.
7. Книга о жизни и деятельности святого Григория Великого, составленная святым Кириллом Александрийским.
8. Книга о жизни и деятельности святого Григория Великого, составленная святым Кириллом Александрийским.
9. Книга о жизни и деятельности святого Григория Великого, составленная святым Кириллом Александрийским.
10. Книга о жизни и деятельности святого Григория Великого, составленная святым Кириллом Александрийским.

Цѣна за 12-ть мѣсцѣвъ предплащанна.

- 24 Гроша въ Константинополь при настоятеля Г. Ралла Хпз. Маврида.
- 7 Рѣбли или $1 \frac{2}{3}$ Карбонка во Одесса, при Г. Димитрія Коколанова.
- 3 Рѣбиѣта за Влахо-Богданія: въ Галацъ, при Г. Гешоргіа Димитрѣева; въ Браила, при Г. Міхаила Поповича; въ Бѣкбрещъ, при Г. Прокопіа Балаанова.
- 25 Гроша за Болгарія: въ Рѣссе (Рѣхчѣкѣ), при Г. Г. Братіа Х. Петковичи; въ Терновъ градъ, при Г. Панагішѣ Х. Н. Керемитчиоглу; въ довечъ, при Г. Герги Донкова; въ Шѣменъ, при Г. Анастасіа Х. Стоанова; въ Котелъ и Сливенъ, при Г. Х. Міхала Минчовича.
- 25 Гроша за Фракія: во Ядріанополь, при Г. Куріака Ставчевича; во Філіппополь, при Г. Гв. Морovenова; въ Пазарджикъ, при Г. Х. Цѣна Стойовича; въ Самоковъ, при Г. Ніколаа Карастанова.
- 25 Гроша за Македонія: въ солѣнъ, при Г. Константиніа Вкономова; во Велесъ, при Г. Ангела Х. Петкова Палашовича; въ Кратово, при Г. Алексіа Фѣд.
- 25 Гроша за Сербія: въ Бѣлградъ, при Г. Курілла Димитрѣевича.
-